

چارچوبی یکپارچه برای موجودی و جریان‌های مالی بر مبنای رویکرد "از - چه کسی - به - چه کسی": مفاهیم، وضعیت و چشم‌اندازها^۱

مترجمین: نسربین ارضرومچیلر* و خدیجه محمدی‌کیا**

چکیده:

بروز بحران مالی سال ۲۰۰۸، لزوم درک رابطه متقابل مالی بین بخش‌های مختلف یک اقتصاد و بین آنها و بخش‌های متقابل‌شان در دنیای خارج را آشکار ساخته است؛ هرچند کاربرد این نوع تجزیه و تحلیل به دلیل ناکافی بودن آمار و ارقام، با موانع و محدودیت‌هایی روبرو شده‌است. این مقاله زمینه‌ای را برای ترویج تلاش‌های هماهنگ بین‌المللی جهت تدوین و انتشار داده‌های موجودی و جریان‌های مالی بخشی بر مبنای رویکرد "از - چه کسی - به - چه کسی" در چارچوب نظام حساب‌های ملی (SNA) به‌وجود آورده‌است. همچنین، از تجارب واقعی در تدوین این‌گونه از داده‌ها بهره‌مند شده و دستورالعمل‌هایی برای توسعه آنها در آینده ارائه می‌نماید.

واژگان کلیدی: موجودی مالی، جریان مالی، ترازنامه، صورت‌های مالی، جریان وجوه، رویکرد ترازنامه‌ای، حساب‌های ملی.

طبقه‌بندی JEL: E01, C82.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

۱. این مقاله ترجمه‌ای است از:

Manik Shrestha, Reimund Mink, and Segismundo Fassler. (2012). An Integrated Framework for Financial Positions and Flows on a from-whom-to-whom Basis: Concepts Status, Prospects, International Monetary Fund, WP/12/57.

Arzroomchilar@yahoo.com

Mohamadikia@gmail.com

* کارشناس اداره حساب‌های اقتصادی بانک مرکزی

** پژوهشگر اداره حساب‌های اقتصادی بانک مرکزی

۱. مقدمه

در پی بروز بحران مالی و اقتصادی سال ۲۰۰۸، مسئولان اقتصادی کشورهای گروه ۲۰ از هیأت ثبات مالی^۱ (FSB) و صندوق بین‌المللی پول^۲ (IMF) درخواست کردند که با شناسایی شکاف‌های اطلاعاتی، آسیب‌پذیری‌های اقتصادی و مالی را تشریح کرده و توصیه‌هایی ارائه کنند که اجرای آن توسط کشورها، موجب رفع این شکاف‌ها شود. در این راستا، هیأت ثبات مالی و صندوق بین‌المللی پول، بیست توصیه که طیف گسترده‌ای از آمارهای اقتصادی را دربرمی‌گیرد، مطرح کردند. این مقاله بر توصیه پانزدهم این توصیه‌ها متمرکز است که طبق آن، اقتصادهای عضو گروه ۲۰، حساب‌های ملی خود را با تدوین موجودی و جریان‌های مالی و غیرمالی بخش‌های اقتصادی گسترش می‌دهند.^۳ اساتید دانشگاه، تحلیل‌گران و سیاستگذاران تمرکز خود را بر ترازنامه بخش‌های اقتصادی معطوف کردند - تأکید اصلی توصیه پانزدهم - زیرا بحران‌های مالی و اقتصادی از طریق تجدید ارزیابی غیرمنتظره یا تغییرات دیگر در موجودی سرمایه بخش‌های کلیدی اقتصاد مشخص می‌شوند، بنابراین، داده‌های هدف، تنها شامل ترازنامه‌ها نمی‌شوند، بلکه حساب‌های انباشت برای هر بخش اقتصادی را نیز در اقتصاد دربرمی‌گیرند که بیانگر سطح و تغییر در موجودی ترازنامه بخشی است که به سه نوع جریان اصلی در نظام حساب‌های ملی (SNA) تقسیم می‌شوند؛ تغییرات در موجودی ترازنامه ناشی از مبادلات، ناشی از تجدید ارزیابی و نیز ناشی از تغییرات دیگر در حجم دارایی‌ها. با وجود اینکه، در استانداردهای حسابداری ملی که در حال حاضر و نیز دو دوره پیشین در نظر گرفته شده بودند،

1. Financial Stability Board

2. International Monetary Fund

۳. توصیه ۱۵ بیان می‌کند که IAG که شامل تمام مؤسساتی است که در کارگروه حساب‌های ملی بین‌اداری حضور دارند، به توسعه راهکاری برای ارتقای تدوین و انتشار اطلاعات مربوط به رویکرد ترازنامه (BSA)، جریان وجوه و داده‌های بخشی می‌پردازند که این هدف را با کشورهای گروه ۲۰ شروع می‌کند. بدین منظور، داده‌های مؤسسات مالی غیربانکی باید در اولویت باشند. از سوی دیگر، تجربه بانک مرکزی اروپا (ECB) و یوروستات در اروپا و سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD) نیز باید استفاده شوند. در میان‌مدت، لحاظ کردن داده‌های ترازنامه بخشی بیشتر در دسته‌بندی انتشار داده‌های ویژه استاندارد در نظر گرفته شود. IAG که گروه بین‌سازمانی آمارهای مالی و اقتصادی است، شامل بانک تسویه بین‌المللی، بانک مرکزی اروپا (ECB)، یورو استات، صندوق بین‌المللی پول (IMF) که ریاست آن را بر عهده دارد، سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD)، سازمان ملل متحد و بانک جهانی می‌شود.

ترازنامه‌ها و حساب‌های انباشت بخشی با حساب‌های جاری بخشی یکپارچه شده و جریان‌های درآمد و تولید را نشان می‌دادند، اما اجرای آنها در بین اعضای کشورهای گروه ۲۰، همواره یکسان نبوده است. بحران مالی جهانی سال ۲۰۰۸، لزوم درک رابطه متقابل مالی بین بخش‌های مختلف هر اقتصاد و نیز بین هر بخش و بخش‌های متقابل‌شان در دنیای خارج را آشکار ساخته است. این نوع تجزیه و تحلیل، با توجه به ناکافی بودن آمار و ارقام در میان اعضای کشورهای گروه ۲۰، دچار موانع جدی‌تری شده است. اگرچه برخی پیشرفت‌های اخیر در توسعه روش‌شناسی آماری و دسترسی به اطلاعات، از تدوین ترازنامه مالی تفصیلی و داده‌های حساب انباشت بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" حمایت می‌کند، اما دستیابی به یک رویکرد کاملاً یکپارچه برای موجودی و جریان‌های مالی در چارچوب آمارهای اقتصاد کلان، هنوز امکان‌پذیر نیست. بنابراین توصیه پانزدهم، همچنین، دلالت بر آن دارد که از طریق تکیه بر تهیه آمارهای مربوط به حساب جریان وجوه از منابع در اختیار، تفکیک موجودی و جریان‌های مالی هر بخش اقتصادی توسط بخش‌های متناظر آن انجام شود. مجموعه اطلاعات مربوط به داده‌های یادشده، تهیه آمار مالی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" را تسهیل می‌کند.

سیستم حساب‌های ملی (SNA)، چارچوب یکپارچه‌ای را به منظور گسترش روابط میان موجودی و جریان‌های مالی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" فراهم می‌کند؛ زیرا اصول اساسی آن، این اطمینان را می‌دهد که روابط میان جریان‌های مالی و اقتصادی در اقتصاد در نظر گرفته می‌شود. با این حال، استاندارد SNA به‌طور صریح برای نمایش روابط بین بخشی طراحی نشده است، زیرا به‌طور سنتی، این استاندارد در ابتدا به منظور پاسخ‌گویی به پرسش "چه بخشی چه کاری را انجام می‌دهد" متمرکز است و اینکه "چه بخشی در تقابل با بخش دیگر چه کاری را انجام می‌دهد" را در بر نمی‌گیرد. بنابراین، با اینکه SNA یک روش‌شناسی بین‌المللی پذیرفته شده برای تدوین حساب‌های ملی محسوب می‌شود، اما نبود تمایز در به‌کارگیری رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" در تدوین و ارائه اطلاعات، ممکن است یکی از دلایل عدم دسترسی گسترده به این آمارها باشد.

پیشرفت در پیاده‌سازی حساب‌های بخشی SNA با استفاده از روابط بین بخشی رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" برای موجودی و جریان‌های مالی، گام مهمی در رفع یکی از مهم‌ترین شکاف‌های اطلاعاتی موجود در طول بحران‌های مالی اخیر است. چارچوب یکپارچه بر مبنای رویکرد

"از چه کسی - به - چه کسی"، پاسخ پرسش‌هایی مانند "هر بخش چه بخشی را، به چه میزان و با چه نوع ابزار مالی، تأمین مالی می‌کند؟" را امکان‌پذیر می‌سازد. در مورد تخصیص درآمد نیز می‌تواند مشخص کند که چه بخشی درآمد یا بهره را از چه بخشی دریافت یا به چه بخشی پرداخت می‌کند. تدوین رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی"، همچنین، کیفیت و سازگاری داده‌ها را با فراهم کردن فرصت‌های بیشتر برای بررسی آن داده‌ها و برقراری تعادل میان بخش‌ها افزایش می‌دهد.

انعطاف‌پذیری در SNA که برحسب سطح جزئیات تدوین و ارائه داده‌های مربوط به رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" فراهم شده، باید همچنین، اجازه استفاده از این چارچوب را برای انطباق با الزامات ابزارهای دیگر تحلیل در زمینه ارزیابی ریسک و آسیب‌پذیری‌های مالی امکان‌پذیر سازد. یکی از این ابزارها، رویکرد ترازنامه‌ای صندوق بین‌المللی پول^۱ (BSA) است که شکاف میان موجودی‌های جاری در دارایی و بدهی‌های مالی را برحسب سررسید و تاریخ تسویه ارائه می‌دهد.

در بخش دوم این مقاله، بررسی می‌شود که چگونه SNA می‌تواند چارچوبی هماهنگ برای تدوین موجودی و جریان‌های مالی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" را فراهم کرده و بین حوزه‌های مختلف حساب‌های اقتصاد کلان ارتباط برقرار کند. بخش سوم، تحولات در حسابداری را بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" توصیف می‌کند. بخش چهارم، برخی استدلال‌های اولیه مربوط به اجرای رویکرد سه بعدی در تدوین داده‌های موجودی و جریان‌های مالی را بیان می‌کند و بخش پنجم، نتیجه‌گیری خواهد بود.

۲. حساب‌های یکپارچه SNA

الف. توصیف یک اقتصاد نمونه؛ بررسی روابط بین عوامل اقتصادی از طریق جریان‌های مالی و اقتصادی و موجودی‌های مالی

درک عملکرد اقتصاد، نیازمند تصویری جامع از اقدامات اقتصادی است که تمامی جوانب فعالیت‌های مالی و اقتصادی را دربرمی‌گیرد. فعالیت‌های اصلی اقتصادی در حوزه‌های تولید، توزیع درآمد و مصرف و انباشت سرمایه صورت می‌گیرد.

در هر الگوی ساده از چرخه اقتصادی؛ عوامل اقتصادی در تولید کالاها و خدمات مشارکت دارند، درآمدی که از تولید حاصل می‌شود میان صاحبان سهام سرمایه و نیروی کار تقسیم می‌شود و توزیع مجدد درآمد بین عوامل اقتصادی از طریق انتقالات جاری صورت می‌گیرد. درآمد نیز، مصرف و یا پس‌انداز می‌شود و پس‌اندازها به‌علاوه انتقالات دریافتی از خالص سرمایه، منابع خود برای تأمین مالی سرمایه‌گذاری (واقعی و مالی) را فراهم می‌کنند. اگر تأمین منابع مالی از وجوه مورد نیاز برای سرمایه‌گذاری واقعی کمتر باشد، کسری وجوه از طریق ایجاد بدهی‌های مالی و یا مصرف دارایی‌های مالی (خالص وام‌گیری) تأمین می‌شود. به همین ترتیب، اگر منابع مالی از وجوه مورد نیاز برای سرمایه‌گذاری واقعی بیشتر باشد، این مازاد به صورت کسب دارایی‌های مالی اضافی و یا تسویه بدهی‌ها (خالص وام‌دهی) منعکس می‌شود.

نهادهای اقتصادی دارای مازاد وجوه، دارایی‌های مالی کسب کرده یا بدهی‌های‌شان را بازپرداخت می‌کنند و یا اینکه هر دو کار را انجام می‌دهند. از سوی دیگر، نهادهای با کسری وجوه مالی یا با افزایش بدهی‌های مالی مواجه می‌شوند و یا مجبور به استفاده از دارایی‌های مالی خود به منظور رفع شکاف مالی می‌شوند. به بیان دیگر، اقدامات اقتصادی که در بخش "واقعی" اقتصاد اتفاق می‌افتد، پیامدهایی در بخش مالی به‌همراه دارد. رابطه بین بدهکار و بستانکار در میان نهادها از طریق شکاف مالی (وام‌گیرندگان) و دارندگان وجوه مازاد (وام‌دهندگان) ایجاد می‌شود. در سال‌های اخیر، رابطه میان بدهکاران و بستانکاران در بازارهای مالی به‌طور قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته و نیز پیچیده‌تر شده است.

روابط بین جریان‌های اقتصادی در بخش‌های واقعی و مالی اقتصاد به‌علاوه روابط بین بدهکار و بستانکار باید در یک چارچوب آماری یکپارچه که سازگاری اطلاعات بین مبادلات مالی و غیرمالی و بین نهادهای اقتصادی را تضمین می‌کند، در نظر گرفته و ارائه شود. استفاده از اطلاعات ناقص از منابع آماری متفاوت، ممکن است به ارزیابی و نتایج تحلیلی ناقص و حتی اشتباه منجر شود.

SNA نظام جامعی از آمارهای اقتصاد کلان را به منظور استخراج اطلاعات سازگار و هماهنگ در فعالیتهای اقتصادی توسط تمامی نهادهای مقیم در هر اقتصاد تشکیل می‌دهد. نهادهای مقیم با

یکدیگر و نیز با بخش‌های غیرمقیم دارای مناسبات و ارتباط هستند. SNA نه تنها فعالیت‌های اقتصادی در یک دوره حسابداری، بلکه همچنین، موجودی مالی و سرمایه‌های نهادهای اقتصادی را که در واقع ترازنامه آنهاست، ثبت می‌کند.

SNA رویکرد محل اقامت را به منظور ثبت موجودی و جریان‌های مالی واحدهای نهادی طبقه‌بندی شده در بخش‌ها و زیربخش‌های مقیم و غیرمقیم هر اقتصاد به کار می‌برد. البته، این رویکرد ممکن است نتواند تدابیر مناسب مبتنی بر ریسک را به منظور دستیابی به اهداف ثبات مالی و تحلیل‌های احتیاطی کلان فراهم کند، به‌ویژه در شرایطی که عملکرد نهادهای برون مرزی به صورت شعبات مستقل و فرعی که توسط نهادهای موجود در کشور مبدأ کنترل می‌شوند، رشد قابل توجهی داشته باشند.

در پی بروز بحران مالی سال ۲۰۰۸، نیاز به توسعه آمار در سطح جهانی و بر اساس گروه تلفیقی شناسایی شد که بیانگر فعالیت‌های مالی برون‌مرزی گروه شرکت‌هایی بود که شامل جریان و موجودی‌های درون‌گروهی بالقوه، بر مبنای توصیه‌های ۱۳ و ۱۴ گزارش کشورهای گروه ۲۰ بود.

ب. پیشنهادهای SNA برای تضمین این چارچوب یکپارچه چیست؟

SNA موارد زیر را به منظور اطمینان از به‌کارگیری چارچوب یکپارچه برای استخراج و ارائه آمارهای اقتصاد کلان بر مبنای رویکرد محل اقامت، پیشنهاد می‌دهد:

- SNA واحدهای نهادی مقیم که به بخش‌ها و زیربخش‌ها دسته‌بندی شده و واحدهای نهادی غیرمقیم که به دنیای خارج گروه‌بندی شده، شامل می‌شود.
- SNA جریان‌ها و انباشت‌های اقتصادی بخش/زیربخش‌های نهادی مقیم و بین واحدهای نهادی مقیم و غیرمقیم را شامل می‌شود.
- SNA مجموعه‌ای سازگار از اصول، مفاهیم و طبقه‌بندی‌های حسابداری را به کار می‌برد.
- SNA از ساختار حسابداری یکسانی برای تمامی واحدهای نهادی مقیم که به بخش‌ها و زیربخش‌ها و دنیای خارج طبقه‌بندی شده‌اند، استفاده می‌کند.

واحدها و بخش‌ها و زیربخش‌های نهادی

طبق تعریف SNA، واحدهای نهادی، واحدهای اقتصادی هستند که قادر به تملک دارایی و تعهد بدهی بوده و مبادرت به انجام مبادلات می‌کنند. واحدهای نهادی در مجموع بر اساس عملکرد، رفتار و اهداف خود، به بخش‌های نهادی طبقه‌بندی می‌شوند. SNA، پنج بخش نهادی اصلی را تبیین می‌نماید (شرکت‌های غیرمالی، شرکت‌های مالی، دولت عمومی، خانوار و مؤسسات غیرانتفاعی در خدمت خانوار). SNA همچنین، یک طبقه‌بندی سلسله مراتبی برای تقسیم‌بندی بیشتر بخش‌ها به زیر بخش‌ها ارائه می‌دهد.

با این حال، باید در نظر داشت که اگر اطلاعات جامعی از جریان و موجودی‌های مالی بخش‌های نهادی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" گردآوری شده باشد، تفکیک اطلاعات به بخش و زیربخش نقش مهمی در تحلیل روابط بین بدهکار و بستانکار دارد. بنابراین، تفکیک بیشتر بخش‌های نهادی اصلی SNA ممکن است، ضروری باشد. تفکیک‌های جزئی‌تر شرکت‌های مالی از این نظر که آنها در مرکز تحلیل ریسک‌های مالی، آسیب‌پذیری و اثرات جانبی ناشی از نقش آنها به عنوان واسطه‌گر مالی، میزان تملک دارایی و بدهی‌ها و همچنین، تنوع ابزارهای مالی در سبد دارایی‌هایشان قرار دارند، مهم است.

جریان و انباشت‌های اقتصادی

SNA مجموعه‌ای از جریان و انباشت‌های اقتصادی را به منظور توصیف فعالیت‌های مالی و اقتصادی نهادهای اقتصادی مقیم و دنیای خارج به کار می‌برد. جریان‌های اقتصادی به مبادلات و جریان‌های دیگر اقتصادی طبقه‌بندی می‌شوند. مبادلات، تراکنش‌های اقتصادی میان دو نهاد اقتصادی را از طریق توافق متقابل میان آنها پوشش می‌دهد. SNA همچنین، برخی از فعالیت‌های اقتصادی صورت گرفته در یک واحد اقتصادی را به عنوان یک مبادله در نظر می‌گیرد (به عنوان مثال، افزایش در موجودی انبار ستانده تولید شده توسط یک واحد تولیدی).

در متون SNA، جریان‌های اقتصادی را که ناشی از مبادله نیستند، "جریان‌های دیگر اقتصادی" می‌نامند. این جریان‌ها به دو نوع تقسیم می‌شوند: تغییرات دیگر در حجم دارایی‌ها و بدهی‌ها و تجدید ارزیابی‌ها.

تغییرات دیگر در حجم دارایی‌ها و بدهی‌ها، اثر تغییرات ثروت یک نهاد اقتصادی را در نتیجه تحقق یا عدم تحقق دارایی‌ها یا بدهی‌ها منعکس می‌کند. به عنوان مثال، زیان‌های ناشی از بلایای طبیعی و یا بدهی مشکوک‌الوصولی که توسط بستانکار از حساب حذف می‌شود. تجدید ارزیابی‌ها که به عنوان افزایش یا کاهش ارزش دارایی نیز شناخته می‌شود، تغییرات در حجم دارایی‌ها و بدهی‌ها به دلیل تغییر در قیمت آنها را که شامل تغییر قیمت نرخ‌های ارز می‌شود، بیان می‌کند.

ترازنامه، انباشت دارایی‌های غیرمالی و موجودی دارایی و بدهی‌های مالی را ثبت می‌کند. انباشت یا موجودی‌ها از طریق مبادلات و جریان‌های دیگر اقتصادی تغییر می‌کند. SNA، طبقه‌بندی استاندارد از دارایی و بدهی‌های مالی برای جریان و موجودی‌هایی که اساس مقایسه اطلاعات بین کشورها را فراهم می‌کند، پیشنهاد می‌دهد، همچنین، تفکیک‌های جزئی‌تری از دارایی و بدهی‌هایی که ممکن است در بررسی نیازهای تحلیلی و شرایط خاص کشور لازم باشد، به رسمیت می‌شناسد؛ به‌ویژه تفکیک ابزارهای موجودی نقد و بدهی‌های سررسید نشده برای تحلیل عدم تطابق‌های میان آنها با اهمیت است.

اصول حسابداری

اصول حسابداری، به تعیین اصول متعارف دفترداری و ثبت در دفتر، زمان ثبت و ارزشگذاری می‌پردازد.

حسابداری دوبل و چهار طرفه

با توجه به اینکه در حسابداری تجاری، ثبت یک مبادله در دفتر برای یک نهاد، قاعده ثبت دوبل را دنبال می‌کند، بنابراین برای یک نهاد فعال، یک ثبت باید به عنوان بدهکار و دیگری دقیقاً به ارزش یکسان به عنوان بستانکار، به منظور تضمین سازگاری عمودی تمامی تراکنش‌های این نهاد باشد. بر این اساس، زمانی که مبادله‌ای بین دو واحد نهادی صورت می‌گیرد، اصول حسابداری دوبل دلالت بر آن دارد که چهار ثبت دفتری در حساب‌ها مورد نیاز بوده که بیانگر سیستم ثبت چهار طرفه است (برای هر واحد نهادی شرکت‌کننده در مبادله، دو ثبت لحاظ می‌شود). حسابداری ثبت چهار

طرفه، سازگاری عمودی (بدهکاران و بستانکاران برای تمامی مبادلات واحدهای نهادی برابر هستند) و سازگاری افقی (ثبت بدهی یک نوع مبادله برای تمامی نهادها با ثبت‌های بستانکار آن نوع مبادله برای نهادهای متناظر با آن برابر است) و سازگاری در ارتباط متقابل را تضمین می‌کند.

حسابداری چهار طرفه، زمینه‌ای را برای توسعه اطلاعات بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" فراهم می‌کند.^۱ با این حال، ساختار حسابداری SNA به منظور آشکار ساختن رابطه بین دو بخش در یک مبادله شکل نگرفته است، به طوری که تمامی مبادلات مشابه (برای هر بخش یا اقتصاد به صورت کلی)^۲ را بدون شناسایی اینکه با چه کسی این مبادلات انجام گرفته، با یکدیگر ترکیب می‌نماید.

زمان ثبت

یک کاربرد از قاعده ثبت اصول حسابداری چهارطرفه این است که ثبت‌های مربوط به مبادله و جریان‌های دیگر اقتصادی باید هم‌زمان در حساب‌های مختلف سیستم برای تمام طرف‌های مبادله انجام گیرد. SNA از اصول حسابداری تعهدی برای ثبت مبادلات بین واحدهای نهادی در شرایطی که مطالبات و تعهدات ایجاد شده، انتقال، تغییر شکل و یا حذف شدند، استفاده می‌کند.

بر اساس اصول حسابداری تعهدی، درآمدها در زمان تحقق و هزینه‌ها در زمان تعهد، شناسایی و ثبت می‌شوند، فارغ از این که موعد دریافت و پرداخت وجه نقد چه زمانی باشد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

۱. اصول ثبت چهار طرفه همچنین، ثبت مبادلات بیش از دو طرف مبادله را امکان‌پذیر می‌سازد. مثالی در این موارد، مبادله اوراق بهادار یا ابزارهای دیگر مالی قابل معامله در بازار ثانویه و فرض بدهی تضمین شده توسط تضمین‌کننده است. در هر دو مورد، سه طرف درگیر این مبادله هستند: دو طرف مبادله به عنوان بدهکار و بستانکار در مورد اول و تضمین‌کننده، بدهکار اصلی و بستانکار در مورد دوم.

۲. مبادلات مالی بین واحدهای مقیم طبق تعریف تراز هستند، به این صورت که: دارایی‌های (خالص) کسب شده با کل یا خالص بدهی‌های تعهدی برابر است، بنابراین برای اقتصاد، خالص کسب دارایی‌های مالی منهای خالص بدهی‌های تعهد شده، وام‌دهی (وام‌گیری) خالص به دنیای خارج را نشان می‌دهد. مبادلات بین بخش‌های مقیم و غیرمقیم در حساب‌های دنیای خارج نشان داده است که مبادلات مالی در سطح تلفیقی دارایی‌ها و بدهی‌های مالی بدون تفکیک به بخش بدهکار و یا بخش بستانکار ثبت می‌شود.

ارزش گذاری

اصول ثبت چهارطرفه همچنین، دلالت بر این دارد که ثبت‌ها برای یک مبادله علاوه بر موجودی مالی باید با ارزش یکسان برای طرف‌های متقابل در مبادله ثبت شوند. بنابراین، یک دارایی مالی و طرف متقابل بدهی آن با ارزش یکسان در حساب‌های بدهکار و بستانکار ثبت می‌شوند. مبادلات به قیمت-های جاری بازار، در زمان انجام مبادله و موجودی‌ها در زمانی که ترازنامه به آن اشاره دارد، ثبت می‌شوند.

مفاهیم و طبقه‌بندی‌ها

تعاریف و مفاهیم SNA از نظریه‌های اقتصادی استخراج شده و به‌طور سازگار در کل سیستم، کاربرد دارند. حساب‌های یکپارچه SNA (مبادلات و جریان‌های دیگر و ترازنامه‌ها) بر اساس طبقه‌بندی منظم از سه رکن زیر تشکیل یافته است:

۱. واحدهای نهادی و بخش‌ها و زیربخش‌ها،

۲. مبادلات و جریان‌های دیگر،

۳. دارایی‌ها و بدهی‌ها.

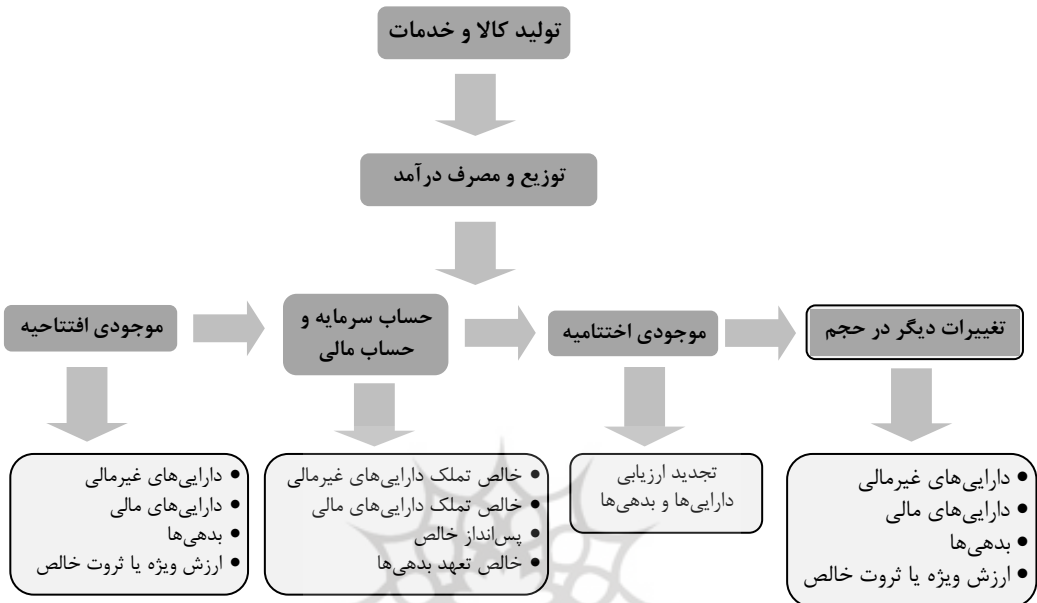
ساختار حسابداری

ساختار حسابداری SNA به منظور سازمان‌دهی و تهیه و ارائه اطلاعات مبادلات، جریان‌های دیگر اقتصادی و انباشت دارایی‌ها و بدهی‌ها برای بخش‌ها و زیربخش‌های یک اقتصاد و دنیای خارج استفاده می‌شود. نمودار^۱، ساختار حسابداری و روابط بین حساب‌ها را نشان می‌دهد.

۱. این نمودار از منبع دیگر مقاله مربوط به نویسندگان این گزارش استخراج شده است:

An Integrated Framework for Financial Flows and Positions on a From-Whom-to-Whom Basis, Manik Shrestha and Reimund Mink, Conference on. Strengthening Sectoral Position and Flow Data in the Macroeconomic Accounts. (2011).

نمودار ۱. حساب‌های یکپارچه جریان و موجودی‌ها

توالی حساب‌های مبادلات جاری، به‌طور پیوسته، حساب‌های تولید، توزیع و مصرف درآمد را همراه با پس‌انداز که به عنوان قلم ترازکننده نهایی است، ثبت می‌کند. توالی حساب‌های جاری با حساب‌های انباشت ادامه می‌یابد؛ در حالی که کل تغییرات در دارایی‌ها، بدهی‌ها و خالص ثروت در حساب انباشت لحاظ می‌شوند، موجودی‌های متناظر آنها در حساب ترازنامه نشان داده می‌شوند. ترازنامه شامل سه عنصر زیر است:

۱. دارایی‌های غیرمالی،
۲. دارایی‌های مالی و موجودی بدهی‌ها،
۳. خالص ثروت به عنوان قلم ترازکننده دارایی‌ها و بدهی‌ها.

تهیه یک ترازنامه، تمرکز بر خالص ثروت یک بخش یا زیربخش اقتصادی و چگونگی تغییر آن در طول زمان را امکان‌پذیر می‌سازد. بر این اساس، تغییر در خالص ثروت از پس‌انداز، خالص نقل و انتقالات دریافتی سرمایه، سود حاصل از نگهداری دارایی منهای زیان ناشی از آن و (خالص) تغییرات

دیگر در حجم دارایی‌ها یا بدهی‌ها تشکیل شده است. جدول ۱، چگونگی انجام مبادلات، جریان‌های دیگر و موجودی‌هایی را که در SNA صورت می‌پذیرند، نشان می‌دهد.

جدول ۱. جریان و موجودی‌های ارائه شده در SNA

موجودی‌ها	زبان‌های دیگر	مبادلات		
		تولید کالاها و خدمات، ایجاد، توزیع، توزیع مجدد و مصرف درآمد	حساب جاری	
		خالص تملک دارایی‌های غیرمالی، پس‌انداز و انتقالات سرمایه‌ای	حساب سرمایه	
		خالص تملک دارایی‌های مالی و خالص بدهی‌های جاری	حساب مالی	
	تجدید ارزیابی دارایی‌ها و بدهی‌ها		حساب تجدید ارزیابی	
	تغییرات دیگر در حجم دارایی‌ها و بدهی‌ها		تغییرات دیگر در حجم حساب دارایی‌ها	
دارایی‌های غیرمالی، بدهی‌ها و دارایی‌های مالی و خالص ثروت به عنوان قلم ترازکننده			ترازنامه	

جریان و موجودی‌های ارائه شده در SNA، تا حدودی ناکامل است؛ زیرا فقط حساب‌های جریان و ترازنامه‌های بخش (زیربخش) را پوشش می‌دهند، بدون آن که اطلاعات دقیقی از بخش‌ها (زیربخش‌ها)ی متناظر را دربرگیرند. در حقیقت، اگرچه این حساب‌ها نشان می‌دهند که چه بخش‌های نهادی نسبت به تملک دارایی‌های مالی اقدام کرده و چه نوع دارایی‌هایی را معامله می‌کنند، اما به شناسایی بخش‌های نهادی‌ای که بدهی‌های مالی متقابل با این تراکنش‌ها ایجاد می‌کنند، نمی‌پردازند. به صورت مشابه، اگرچه آنها را قادر می‌سازد که بخش‌های خالص وام‌گیرنده را مشخص کنند و اینکه چگونه وام می‌گیرند، اما حساب‌ها نشان نمی‌دهند که چه بخش‌هایی ابزارهای مالی متناظر با این بدهی‌ها را در اختیار دارند. به منظور درک کامل جریان و موجودی‌های مالی، تنها دانستن این که یک

بخش از چه نوع بدهی‌هایی، برای تأمین مالی فعالیت‌های مالی و اقتصادی خود استفاده می‌کند کافی نیست، بلکه همچنین، در اختیار داشتن اطلاعاتی در خصوص آن که چه بخش‌هایی به تأمین مالی این بدهی‌ها مبادرت می‌ورزند، از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. افزون بر این، در بیشتر موارد ضروری است که به تحلیل مبادلات مالی بین زیربخش‌های یک بخش، به‌ویژه برای شرکت‌های مالی و دولت عمومی پردازیم.

فصل بیست و هفتم از SNA2008، اطلاعاتی در خصوص چارچوب یکپارچه‌ای از جریان و موجودی‌های مالی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" ارائه می‌دهد. این بخش شرح می‌دهد که حساب‌های جریان و جوه تفصیلی بر مبنای جداول سه بعدی هستند. چنین جدولی، تراکنش‌ها یا موجودی دارایی و بدهی‌های مالی را طبق طبقه‌بندی چند طرفه، بر اساس نوع دارایی، بخش بستانکار و بدهکار ثبت می‌کند.

ج. SNA و مبنای رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" برای جریان و موجودی‌های مالی

SNA به ارائه حساب‌ها بر اساس بخش‌های نهادی تمایل دارد، همچنین، چارچوبی مفهومی به منظور ارائه جریان و موجودی‌های مالی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" فراهم می‌آورد. علت اصلی عدم شفافیت آشکار ارائه اطلاعات SNA بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" این است که مسئولیت گزارش‌دهی آن به‌ویژه در ارتباط با اوراق بهادار و ابزارهای دیگر مالی نقدشونده بر عهده تدوین‌کنندگان آن است.

در بخش دوم کتاب "راهنمای آمار اوراق بهادار" که توسط بانک تسویه بین‌المللی، صندوق بین‌المللی پول و بانک مرکزی اروپا که در خصوص نگهداری اوراق بهادار بدهی تهیه شده است، به پوشش چارچوب مفهومی برای جریان و انباشت‌ها طبق الگوی SNA می‌پردازد، بلکه همچنین، این رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" با منعکس کردن روابط گسترش می‌یابد. در روابط بین بخش‌ها، بخش‌های مقیم به عنوان بستانکار و بخش‌های مقیم و غیرمقیم به عنوان بدهکار و برای ابزارهای مالی، بخش‌های غیرمقیم به عنوان بستانکار و بخش‌های مقیم به عنوان بدهکار در نظر گرفته می‌شود.

همچنین، از آنجا که این رویکرد در تدوین سیاست پولی و مالی نیز به کار می‌رود، داشتن اطلاعاتی در ارتباط با داده‌های تلفیقی در سطح گروه‌های شرکتی به منظور اهداف ثبات مالی، ضروری است. از نظر آماری، ایجاد حساب‌ها بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی"، یک ابزار گردآوری مهم به منظور گسترش کیفیت و سازگاری داده‌ها است. این کار اجازه بررسی متناظر اطلاعات را از طرف بدهکار و بستانکار می‌دهد. بنابراین، سازگاری کامل این اطلاعات از نظر ارزش و زمان ثبت، مبادلات، جریان و موجودی‌های دیگر را امکان‌پذیر می‌سازد.

کاربرد چارچوب SNA به منظور ارائه روابط بین‌بخشی

SNA تأکید زیادی بر لزوم تدوین حساب‌ها بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" نکرده است؛ اما اصول و چارچوب اساسی آن اجازه تدوین چنین حساب‌هایی را می‌دهد؛ به طوری که در یک طرح ثانویه SNA، برخی منابع برای تدوین حساب‌ها بر اساس مدل سه بعدی را ارائه می‌دهد که اطلاعات رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" را در برمی‌گیرد. در مورد حساب‌های مالی، آن را "جریان وجوه تفصیلی" می‌نامد.

حساب‌های بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی"، امکان بررسی روابط بدهکار و بستانکار را بین بخش‌های نهادی فراهم می‌کنند. به عنوان مثال، آنها می‌توانند برای نشان دادن مبادلات، تجدید ارزیابی‌ها، تغییرات دیگر در دارایی‌ها و بدهی‌های مالی و وضعیت ترازنامه که به صورت هم‌زمان برای بخش‌های بدهکار و بستانکار طبقه‌بندی متقابل شده‌اند، به کار رود.

جدول ۲، چارچوب یکپارچه حساب‌ها بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" را برحسب بخش‌های نهادی و دنیای خارج در قالب ماتریسی نشان می‌دهد. برای هر اقتصاد معین، مبادلات، تجدید ارزیابی‌ها، تغییرات دیگر در حجم دارایی و بدهی‌ها و موجودی‌ها برای ابزار مالی در تملک یا نگهداری شده توسط بخش‌های مقیم گروه‌بندی شده به بخش یا زیربخش‌ها و نیز بخش‌های غیرمقیم متناظر واحدهای نهادی، به عنوان بدهکاران، تفکیک شده، توسط محل اقامت و واحدهای نهادی نشان داده شده است (خانه‌های جدول ۲ که به رنگ خاکستری سایه خورده‌اند).

جدول ۲. مبادلات در چارچوب رویکرد "از چه کسی - به چه کسی"

بین بخش‌های مقیم و غیرمقیم برای یک ابزار مالی خاص

کل بستکاران	دنیای خارج	بخش‌های داخلی					طلبکار به واسطه محل اقامت و بخش مقیم	بخش‌های داخلی
		مؤسسات غیرانتفاعی در خدمت خانوار	خانوار	دولت عمومی	شرکت‌های مالی	شرکت‌های غیرمالی	بدهکار به واسطه محل اقامت و بخش مقیم	
							شرکت‌های غیرمالی	
							شرکت‌های مالی	
							دولت عمومی	
							خانوار	
							مؤسسات غیرانتفاعی در خدمت خانوار	
							دنیای خارج	
							کل بدهکاران	

برای بخش‌های مقیم، ارائه اطلاعات به صورت غیرتلفیقی توصیه شده است. این موضوع به معنای آن است که موجودی‌ها، مبادلات، تجدید ارزیابی‌ها و تغییرات دیگر در حجم دارایی و بدهی‌های درون‌بخشی حذف نشده‌اند (خانه‌های هاشور خورده روی قطر اصلی). در این چارچوب، دارایی‌های مالی دنیای خارج که توسط دنیای خارج منتشر شده‌اند، پوشش داده نمی‌شوند (خانه سیاه رنگ)، به این دلیل که از دیدگاه اقتصاد ملی آنها بی‌ارتباط هستند.

مالکیت ابزارهای مالی توسط بخش‌های غیرمقیم (در مقابل بخش‌های مقیم به عنوان بدهکاران) به عنوان موجودی ترازنامه دنیای خارج در نظر گرفته می‌شود و مالکیت دنیای خارج از ابزارهای مالی منتشرشده توسط بخش‌های مقیم به عنوان مبادلات مالی حساب مالی دنیای خارج منعکس شده است. تجدید ارزیابی یا تغییرات دیگر در حجم دارایی‌ها و بدهی‌ها در حساب‌های انباشت

دنیای خارج منعکس می‌شود (خانه‌های هاشور خورده در ستون دنیای خارج جدول ۲). برای اقتصادهایی که نقش بازارهای مالی جهانی با اهمیت است، دسترسی به اطلاعات اقتصادهای متقابل و بخش‌های غیرمقیم بسیار مطلوب است.

حساب مالی رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" یک بخش نهادی یا دنیای خارج، در حقیقت بسط حساب مالی غیرتلفیقی (تطبيق بخش‌های بدهکار و بستانکار) است. به‌طور مشابه، ترازنامه مالی رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" یک بخش یا دنیای خارج نیز بسط ترازنامه مالی غیرتلفیقی است (بار دیگر انطباق بخش‌های بدهکار و بستانکار). بنابراین، استخراج حساب مالی و ترازنامه رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی"، تهیه حساب‌های تجدید ارزیابی و تغییرات دیگر در حجم دارایی و بدهی‌ها توسط بخش (زیربخش) را ممکن می‌سازد. اطلاعات مربوط به تجدید ارزیابی، ارزش تحلیلی مهمی دارد، زیرا کمی‌سازی اثر تغییرات قیمت دارایی برای یک ابزار مالی خاص توسط بخش از طریق بخش‌های دیگر را فراهم می‌کند.

۳. توسعه حسابداری بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی"

الف. تجربیات تدوین و کاربرد جریان وجوه

اگرچه آمارهای رسمی برخی از کشورها، عمدتاً اقتصادهای توسعه‌یافته، اطلاعاتی در مورد جریان و موجودی‌های مالی منتشر می‌کند، اما در بیشتر موارد اطلاعات بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" وجود ندارد. بازبینی که به تازگی توسط بخش آماري IMF از اطلاعات و آمار موجود در کشورهای گروه ۲۰ صورت گرفته است، نشان می‌دهد که استرالیا از جمله کشورهایی است که مبادلات و موجودی‌های مالی خود را به تفکیک بخش‌های متناظر در یک چارچوب یکپارچه منتشر کرده است و تعداد کمی از کشورهای گروه ۲۰ مانند ژاپن و آمریکا نیز حساب‌ها و ترازنامه‌های مالی خود را با جزئیاتی قابل ملاحظه از ابزارها و زیربخش‌هایی که شناسایی روابط بین بدهکار و بستانکار را امکان‌پذیر می‌سازد، منتشر می‌کنند.

حساب‌های منطقه یورو همچنین، برخی اطلاعات تفصیلی از رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" را برای وام‌ها و سپرده‌ها نشان می‌دهند. این ویژگی برای حساب‌های بخشی فصلی که توسط

بسیاری از کشورهای اروپایی از جمله اتریش، فرانسه، آلمان، ایتالیا، پرتغال، اسپانیا و انگلستان تدوین کرده‌اند، نیز کاربرد دارد.

شفاف‌سازی اصطلاح "جریان وجوه مالی" مفید است. بدیهی است که اصطلاح "جریان وجوه مالی" در میان تدوین‌کنندگان و کاربران اطلاعات با تعبیر متفاوتی استفاده می‌شود. گاهی اوقات اصطلاح "جریان وجوه مالی" تنها مبادلات مالی را دربرمی‌گیرد، در حالی که در موارد دیگر، جریان وجوه مالی علاوه بر مبادلات مالی، شامل موجودی‌ها هم می‌شود. بیشتر کشورها، از این اصطلاح به‌منظور تدوین اطلاعات مربوط به منابع و مصارف وجوه بخش‌های یک اقتصاد استفاده می‌کنند. به عنوان مثال، کشورهای اندونزی، مکزیک و آفریقای جنوبی که حساب مالی‌شان بر حسب بخش نهادی تدوین می‌شود، به این حساب‌های مالی بخشی به عنوان "جریان وجوه مالی" می‌نگرند. در آمریکا هر دو حساب مالی بخشی و ترازنامه به عنوان حساب "جریان وجوه" در نظر گرفته می‌شود. بسیاری از کشورها، برای مثال کشورهای اروپایی به واژه‌شناسی مورد استفاده SNA سرسختانه وفادارند.

بین اقتصادهای با بازار نوظهور در گروه ۲۰، برخی اطلاعات جزئی از ابزارها و بخش‌ها در مورد جریان وجوه (جریان‌های مالی) بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" فقط برای چند کشور در دسترس است.

اگرچه برای نهادهای مالی، در بسیاری از موارد اطلاعات جزئی از جریان و موجودی‌های مالی هر بخش و بخش متناظرش، در دسترس است، اما این اطلاعات در چارچوب آمارهای اقتصاد کلان مانند SNA کاملاً یکپارچه نیست؛ بنابراین، اطلاعات موجود را که به‌طور معمول مربوط به جریان و موجودی‌های مالی است، بیانگر رابطه میان بدهکار و بستانکار است، می‌توان به صورت آمارهای گسترده گردآوری شده از بانک‌های مرکزی به‌دست آورد که این اطلاعات، مبادلات بین بخش مالی با بخش‌های دیگر اقتصاد و دنیای خارج را نشان می‌دهد. به عنوان مثال، اطلاعات در مورد وام‌های اعطایی بخش مالی و سپرده‌های ایجادشده از این وام‌ها از طریق اطلاعات مربوط به بخش‌های متناظر آنها، گردآوری و تدوین می‌شود. در برخی موارد، ممکن است گردآوری این اطلاعات، مطابق با طبقه‌بندی‌های استاندارد SNA برای ابزارها و بخش‌های مالی نباشند، بنابراین، برای یکپارچه‌سازی حساب‌های بخشی SNA خیلی مفید به نظر نمی‌رسند.

پایه‌سازی کامل رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" برای جریان و موجودی‌های مالی در یک چارچوب یکپارچه از حساب‌های اقتصاد کلان هنوز محقق نشده است. با این حال، به نظر می‌رسد کشورهای توسعه‌یافته گروه ۲۰ با گسترش این آمارها از طریق حساب‌های مالی و ترازنامه‌ها که تاکنون بر مبنای روش‌شناسی SNA / سیستم اروپایی حساب‌ها (ESA^۱) تهیه و منتشر شده است، در وضعیت مناسبی قرار دارند. بنابراین، دستیابی به توافقی در مورد واژه‌شناسی هماهنگ در بین کشورها به‌منظور جلوگیری از ابهام، ضروری است.

ب. رویکرد ترازنامه‌ای (BSA^۲)

رویکرد ترازنامه‌ای، یک چارچوب تحلیلی است برای تشخیص اینکه چگونه ضعف‌های ترازنامه باعث ایجاد و انتشار بحران‌های مالی می‌شود. رویکرد ترازنامه‌ای، به جای تحلیل جریان منابع مالی، به بررسی انباشت دارایی و بدهی‌ها در ترازنامه‌های بخشی یک کشور می‌پردازد که این موضوع با تحلیل آسیب‌پذیری‌های بخشی آغاز می‌شود. ضعف‌های یک بخش می‌تواند به بخش‌های دیگر تسری یابد و قادر است بر کل اقتصاد نیز تأثیر بگذارد، زیرا مشکلات مالی یک بدهکار، بیانگر مشکلات مالی برای بستانکار او است. این رویکرد تحلیلی منشأ و انتشار بحران مالی، از زمان بروز بحران حساب مالی در دهه ۱۹۹۰ شتاب گرفته است. در واقع IMF، به توسعه منابع اطلاعاتی و استفاده از رویکرد ترازنامه‌ای به عنوان وظیفه نظارتی خود پرداخته است. جدول ۱، نسخه ساده‌ای از ماتریس رویکرد ترازنامه‌ای را نشان می‌دهد. به دلیل اینکه در ماتریس رویکرد ترازنامه‌ای، داده‌های مربوط به بدهی‌های بخشی تلفیقی هستند، قطر اصلی ماتریس (خانه‌های سایه‌دار) از اطلاعات مربوط به دارایی‌های درون‌بخشی خالی مانده است.

1. European System of Accounts

2. Balance Sheet Approach

جدول ۳. ارائه رویکرد ترازنامه‌ای ساده شده از موجودی‌های بین بخشی دارایی و بدهی‌های مالی

کل	دنیای خارج	بخش غیرمالی	بخش مالی	بخش دولت (شامل بانک مرکزی)	دارنده بدهی (بستانکار)
					صادرکننده بدهی (بدهکار)
					بخش دولت (شامل بانک مرکزی)
					پول نقد جمع بدهی‌های دیگر کوتاه‌مدت به پول خارجی به پول داخلی میان‌مدت و بلندمدت به پول خارجی به پول داخلی
					بخش مالی
					جمع بدهی‌ها سپرده‌ها و ابزارهای دیگر کوتاه-مدت به پول خارجی به پول داخلی میان‌مدت و بلندمدت به پول خارجی به پول داخلی حقوق صاحبان سهام (سرمایه)
					بخش غیرمالی
					جمع بدهی‌ها سپرده‌ها و ابزارهای دیگر کوتاه-مدت به پول خارجی به پول داخلی میان‌مدت و بلندمدت به پول خارجی به پول داخلی حقوق صاحبان سهام (سرمایه)
					دنیای خارج
					جمع بدهی‌ها پول در گردش و کوتاه‌مدت میان‌مدت و بلندمدت حقوق صاحبان سهام (سرمایه)

مأخذ: گزارش صندوق بین‌المللی پول، رویکرد ترازنامه‌ای به بحران مالی. (۲۰۰۲). مارک آلن، کریستف زرنبرگ، کریستین کیلر، براد سیتسر و نوریل روبینی، WP/02/210، صفحه ۴۵.

- رویکرد ترازنامه، چهار نوع از عدم تطابق‌های ترازنامه‌ای را که می‌توانند به بحران مالی منجر شوند، در ارزیابی ریسک‌های ترازنامه در نظر گرفته است. این عدم تطابق‌ها عبارتند از:
۱. عدم تطابق ارزی (بدهی‌ها به ارز خارجی و دارایی‌ها به پول داخلی در نظر گرفته می‌شود - زبان سرمایه‌ای و ریسک نکول ناشی از کاهش ارزش نرخ ارز)،
 ۲. عدم تطابق سررسید (دارایی‌های بلندمدت و بدهی‌های کوتاه‌مدت علت ایجاد ریسک نکول مربوط به مشکلات در خصوص بدهی تجدید شونده و افزایش در نرخ‌های بهره کوتاه‌مدت هستند)،
 ۳. عدم تطابق‌های ساختار سرمایه (اتکای بیش از حد به بدهی به جای حقوق صاحبان سهام)،
 ۴. ریسک توانایی پرداخت تعهدات (دارایی‌ها برای پوشش بدهی‌ها به اندازه کافی نیست). رویکرد ترازنامه اشاره به ترازنامه‌های SNA دارد، اما تنها به تحلیل موجودی دارایی و بدهی‌های مالی محدود می‌شود؛ به این معنا که برای هر ابزار مالی معین، یک بخش که بدهی به وجود آورده به عنوان بدهکار و بخشی که دارایی متقابل را به دست آورده، به عنوان بستانکار در نظر گرفته می‌شود. به بیان دیگر، با جریان وجوه تفصیلی در SNA مترادف است. منبع اصلی اطلاعات در تهیه رویکرد ترازنامه، فرم گزارش استاندارد^۱ آمارهای پولی و مالی ماهانه گزارش شده به اداره آمار صندوق بین‌المللی پول است. این گزارش‌ها تنها اطلاعات مربوط به مقامات پولی و شرکت‌های سپرده‌گذاری را که از ۱۲۶ کشور شامل کشورهای حوزه یورو استخراج شده، در برمی‌گیرد. در سال ۲۰۱۱، تعداد ۳۲ کشور، اطلاعات در مورد مقامات پولی، شرکت‌های سپرده‌گذاری^۲ و شرکت‌های دیگر مالی^۳ را ارائه کردند. منابع دیگر اطلاعاتی برای تکمیل رویکرد ترازنامه، موجودی سرمایه‌گذاری بین‌المللی^۴، بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری هماهنگ در سبد مالی^۵، آمار فصلی بدهی‌های خارجی^۶ و آمار بدهی خارجی مشترک^۱ را شامل می‌شود.

-
1. Standardized Report Form (SRFs)
 2. Depository Corporations (DCs)
 3. Other Financial Corporations (OFCs)
 4. International Investment Position (IIP)
 5. Coordinated Portfolio Investment Survey (CPIS)
 6. Quarterly External Debt Statistics (QEDS)

تفکیک بخشی ماتریس رویکرد ترازنامه، دولت عمومی، بخش مالی و زیربخش‌های آن، شرکت‌های غیرمالی، بخش‌های دیگر مقیم و دنیای خارج را شامل می‌شود. تفکیک واحدهای پولی و سررسید واقعی دارایی و بدهی‌ها، نقش مهمی در طبقه‌بندی دارایی و بدهی‌ها در رویکرد ترازنامه دارد. طبقه‌بندی ابزارهای مالی برحسب دسته‌بندی نوع فعالیت مطابق با SNA است، اما تفکیک‌های جدید آن بر اساس زیردسته نیز توصیه شده است، هر چند دسترسی به اطلاعات آنها همواره تضمین نمی‌شود.

تدوین رویکرد ترازنامه‌ای

ماتریس‌های مربوط به رویکرد ترازنامه‌ای برای کشورهای منتخب، به‌صورت ماهانه صرفاً بر اساس آمارهای پولی و مالی گردآوری شده است، هرچند کاربران می‌توانند سطح پوشش اطلاعات رویکرد ترازنامه‌ای را با استفاده از منابع اطلاعاتی اضافی که معمولاً با دوره تناوب کمتر در دسترس هستند، گسترش دهند. منابع اصلی اطلاعات، گزارش‌های استاندارد دریافتی از صندوق بین‌المللی پول به صورت الکترونیکی است. سه فرم گزارش استاندارد متفاوت به منظور گردآوری داده‌ها استفاده می‌شود که به ترتیب عبارتند از:

۱. بانک‌های مرکزی،

۲. شرکت‌های دیگر سپرده‌پذیر،

۳. شرکت‌های دیگر مالی.

داده‌های مربوط به دارایی و بدهی‌های مالی برای دسته‌بندی اصلی ابزارهای مالی گردآوری می‌شوند و در SNA به تفکیک پول داخلی و ارز و سررسید واقعی استفاده می‌شود. بخش‌های استاندارد در نظر گرفته شده شامل: بانک مرکزی، شرکت‌های دیگر سپرده‌پذیر، شرکت‌های دیگر مالی، دولت عمومی (به تفکیک دولت مرکزی، ایالتی و محلی)، شرکت‌های غیرمالی (عمومی و خصوصی)، بخش‌های دیگر مقیم (خانوار و مؤسسات غیرانتفاعی در خدمت خانوار) و بخش‌های غیرمقیم (دنیای خارج) هستند. این اطلاعات، موجودی‌های قابل قبولی برای بدهکار و بستانکار در بین زیربخش‌های شرکت مالی و بخش‌های دیگر اقتصاد و دنیای خارج فراهم می‌کند.

در داده‌های ماهانه، اطلاعات مربوط به موجودی حساب‌های بین دولت عمومی و بخش‌های دیگر مقیم اقتصاد کامل نیست، زیرا اطلاعات ماهانه موجودی حساب‌های بدهکار و بستانکار بین دولت عمومی، شرکت‌های غیرمالی و بخش‌های دیگر مقیم در دسترس نیست. موجودی حساب‌های بین دولت عمومی و دنیای خارج را می‌توان از موجودی سرمایه‌گذاری بین‌المللی، آمارهای فصلی بدهی خارجی و بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری در سبد مالی که با تناوب کمتر در دسترس هستند، استخراج کرد.

اطلاعات موجودی حساب بین شرکت‌های غیرمالی و بخش‌های دیگر اقتصاد نیز ناقص است، زیرا معمولاً داده‌ها در خصوص موجودی حساب‌های این بخش متناظر دولت عمومی و بخش‌های دیگر مقیم وجود ندارد. انباشت بدهی‌های بخش غیرمالی که همان دارایی‌های مالی است که توسط دنیای خارج نگهداری می‌شود، از موجودی سرمایه‌گذاری بین‌المللی، آمارهای فصلی بدهی خارجی و آمار بدهی خارجی مشترک استخراج می‌شود، در حالی که داده‌های مربوط به مالکیت دارایی‌های مالی در مقابل دنیای خارج از موجودی سرمایه‌گذاری بین‌المللی و "بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری هماهنگ در سبد مالی" به دست می‌آیند.

ج. طرح‌های دیگر IMF در گردآوری اطلاعات بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به چه کسی"

بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری هماهنگ در سبد مالی (CPIS)

هدف از "بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری هماهنگ در سبد مالی"، گردآوری اطلاعات مربوط به انباشت دارایی‌های برون مرزی سرمایه‌گذاری پورتنوی در اوراق بهادار (سهام اوراق بهادار و اوراق بدهی کوتاه و بلندمدت) است. از سال ۲۰۰۱، "بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری هماهنگ در سبد مالی" به صورت سالانه اجرا می‌شود و داده‌های حدود ۷۵ کشور را بر اساس موجودی‌های پایان سال سرمایه‌گذاری پورتنوی در اوراق بهادار به تفکیک کشور منتشرکننده، در ابزارهای مالی مورد هدف، گردآوری می‌نماید. میزان پوشش داده‌ها در "بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری هماهنگ در سبد مالی" مترادف با پوشش داده‌های سرمایه‌گذاری هماهنگ پورتنوی در موجودی سرمایه‌گذاری بین‌المللی است. مفاهیم و اصول اساسی اطلاعات در "بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری هماهنگ در سبد مالی" که از داده‌های اقتصاد متقابل گردآوری شده است، در نسخه ششم از کتاب راهنمای ترازپرداخت‌ها و وضعیت سرمایه‌گذاری بین‌المللی (BPM6) وجود دارد.

داده‌های گردآوری شده این فرآیند، امکان ارائه اطلاعات مربوط به مالکیت دارایی‌ها در سطح ابزار مالی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" را در مقابل کشورهای منتشرکننده این دارایی فراهم می‌سازد. نتایج این بررسی نشان‌دهنده افزایش مستمر ارزش برون مرزی سرمایه‌گذاری در سبد مالی است.

"بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری هماهنگ در سبد مالی" شامل تعدادی اقلام انگیزشی^۱ است، به‌ویژه اطلاعاتی که در مورد بدهی‌های سرمایه‌گذاری سبد مالی مورد نیاز است. "بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری هماهنگ در سبد مالی"، همچنین در برگیرنده تفکیک تفصیلی داده‌ها شامل بخش‌های داخلی دارنده اوراق بهادار و ترکیبات ارزی اوراق بهادار نگهداری شده است. بنابراین، "بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری هماهنگ در سبد مالی"، اوراق بهاداری را شناسایی می‌کند که توسط بخش‌های مقیم به تفکیک بخش‌های مقیم دارنده اوراق بهادار (مقامات پولی، بانک‌ها و مؤسسات دیگر مالی (شرکت‌های بیمه و صندوق‌های بازنشستگی، صندوق‌های سرمایه‌گذاری و موارد دیگر)، دولت عمومی و بخش غیرمالی (شرکت‌های غیرمالی، خانوار و سایر)) نگهداری می‌شوند.

بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری مستقیم هماهنگ در سبد مالی^۲ (CDIS)

صندوق بین‌المللی پول نخستین بار این بررسی را در سال ۲۰۰۹ انجام داد. این بررسی در ارتباط با شرکای بین‌سازمانی که شامل سازمان همکاری اقتصادی و توسعه^۳، اداره آمارهای اتحادیه اروپا موسوم به یوروستات^۴، بانک مرکزی اروپا^۵ و کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد (آنکتاد) است، صورت گرفته است. "بررسی داده‌های هماهنگ سرمایه‌گذاری مستقیم در سبد مالی" از سال ۲۰۱۰ به صورت سالانه و با اطلاعات پایان سال ۲۰۰۹ انجام می‌شود. داده‌ها برای سال‌های اخیر پیش از پایان ماه دسامبر سال مورد نظر منتشر می‌شود و داده‌های تجدیدنظر شده در ماه ژوئیه انتشار می‌یابند. مشارکت در این بررسی داوطلبانه است و در حال حاضر، ۹۲ کشور در انجام آن شرکت کرده‌اند.

1. Encouraged Items
2. Coordinated Direct Investment Survey
3. OECD
4. Euro Stat
5. ECB
6. United Nations Conference on Trade and Development

هدف از "بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری مستقیم هماهنگ در سبد مالی"، بهبود کیفیت آمار وضعیت سرمایه‌گذاری مستقیم در موجودی سرمایه‌گذاری بین‌المللی (IIP) از طریق تخصیص جغرافیایی اقتصاد متقابل است؛ به‌ویژه اهداف "بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری مستقیم هماهنگ در سبد مالی"، گردآوری جامع و هماهنگ داده‌های موجودی سرمایه‌گذاری مستقیم با جزئیات جغرافیایی مربوط به کشور متقابل است. مفاهیم، پوشش، ارزش‌گذاری و طبقه‌بندی داده‌های گردآوری شده در "بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری مستقیم هماهنگ در سبد مالی"، با راهنمای ترازپرداخت‌ها و وضعیت سرمایه‌گذاری بین‌المللی (BPM6) و ویرایش چهارم تعریف استاندارد OECD از سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی سازگار هستند.

پایگاه داده "بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری مستقیم هماهنگ در سبد مالی"، اطلاعات دقیقی در مورد موجودی سرمایه‌گذاری مستقیم داخلی (برای مثال، سرمایه‌گذاری مستقیم در اقتصاد موردنظر که توسط سرمایه‌گذار اقتصاد متقابل نیز طبقه‌بندی شده است) و داده‌های مربوط به وضعیت سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی (سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی توسط اقتصاد موردنظر که به وسیله تخصیص جغرافیایی سرمایه‌گذاری اقتصاد متقابل طبقه‌بندی شده است) ارائه می‌نماید. تمام مشارکت‌کنندگان در این بررسی، اطلاعات مربوط به سرمایه‌گذاری مستقیم داخلی خود و نیز اکثر آنها اطلاعاتی از سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی خود تهیه می‌کنند. پایگاه اطلاعات "بررسی داده‌های سرمایه‌گذاری مستقیم هماهنگ در سبد مالی"، تفکیک‌های اطلاعاتی از موجودی سرمایه‌گذاری مستقیم است که در بیشتر موارد شامل اطلاعات جداگانه از وضعیت بدهی‌ها و حقوق صاحبان سهام و نیز اطلاعات طرف‌های معامله تمام اقتصادها (به‌عنوان مثال، اطلاعات موجودی حساب‌های سرمایه‌گذاری مستقیم حاصل از اطلاعات اقتصادهایی که طرف تجاری متقابل آن است) است.

د. آمارهای محلی بانکداری بین‌المللی بانک تسویه بین‌المللی

بانک تسویه بین‌المللی،^۱ داده‌های فصلی موجودی ناخالص ترازنامه بانک‌ها در مراکز اصلی بانکداری را در تقابل نهادهای (بانک‌ها و غیربانک‌ها) مستقر در کشورهای دیگر جهان گردآوری می‌کند.^۱ این

1. Bank for International Settlements(BIS)

ارقام، اطلاعات جداگانه‌ای از مطالبات و بدهی‌های دنیای خارج را برحسب تمام ارزها و مطالبات و بدهی‌های بخش‌های مقیم متناظر را به ارزهای خارجی دربرمی‌گیرد.^۲

داده‌هایی که بر اساس مفاهیم محل اقامت و غیرتلفیقی هستند، با آمار ترازپرداخت‌ها و موجودی سرمایه‌گذاری بین‌المللی سازگارند؛ اما در این آمارها انحرافی وجود دارد، به طوری که آمارهای محلی نیز شامل موجودی‌های ارز خارجی بانک‌ها در مقابل بخش‌های مقیم می‌شود.

آمار محلی بانک‌های بین‌المللی، اطلاعاتی در مورد مطالبات و بدهی‌های بین‌المللی بیش از چهل مورد از مهم‌ترین مراکز بانکداری برحسب کشور محل اقامت بانک‌های متناظر، پول‌های رایج کشور مورد نظر و بخش‌ها (فقط بانک‌ها و غیربانک‌ها) را ارائه می‌دهد. دارایی و بدهی‌های مالی برای سه طبقه‌بندی کلی نشان داده شده است:

۱. وام‌ها و سپرده‌ها،
۲. منابع و مصارف اوراق بدهی،
۳. دارایی و بدهی‌های دیگر.

۱. برای مشاهده اطلاعات و راهنمای مربوط به آمارهای بانکداری بین‌المللی محلی، لطفاً به وب سایت BIS به آدرس زیر مراجعه کنید:

<http://www.bis.org/statistics/bankstats.htm>

۲. بانک تسویه بین‌المللی همچنین، آمارهای بانکداری تلفیقی براساس مطالبات مالی ترازنامه بانک‌ها در مورد دنیای خارج را گردآوری و منتشر می‌کند. داده‌های فصلی، آمار وام‌های قراردادی از جمله خالص حساب‌های بین ادارات در اداره مرکزی و تمامی شعبه‌ها و شرکت‌های تابعه را بر مبنای یک سیستم یکپارچه جهانی پوشش می‌دهد. مجموع مطالبات برحسب زمان باقی‌مانده سررسید، بخش (بانک‌ها، بخش خصوصی غیربانکی و بخش عمومی) و نیز کشور متقابل تفکیک شده است. دو مجموعه آماری تدوین شده است. مجموعه اول داده‌ها، آمار قرض‌گیرنده بدون واسطه را گردآوری کرده است. به عنوان مثال، مطالبات به کشوری که در آن ریسک اصلی (سرمنشأ ریسک) واقع می‌شود، نسبت داده می‌شود. در مجموعه دوم، داده‌ها بر مبنای ریسک نهایی گردآوری شده است. به عنوان مثال، مطالبات به کشوری که ریسک نهایی در آن واقع می‌شود، نسبت داده می‌شود. در حال حاضر، بانک‌های مرکزی ۳۰ کشور، داده‌های تلفیقی ملی گردآوری شده خود را به بانک تسویه بین‌المللی گزارش می‌دهند که از آنها به عنوان مبنایی برای محاسبه و انتشار داده‌های جهانی استفاده می‌شود. برای کسب اطلاعات بیشتر به وب سایت بانک تسویه بین‌المللی مراجعه کنید:

<http://www.bis.org/statistics/consstats.html>

دو طبقه‌بندی اخیر به‌طور عمده سرمایه‌گذاری پورتفوی و مستقیم را پوشش می‌دهند. آمارهایی که در سطح مرکز مالی یا کشور گردآوری می‌شوند، توسط بانک‌های مرکزی و مقامات پولی کشورها و مراکز مالی‌ای که مبادرت به حجم زیادی از اهدای وام و استقراض بین‌المللی یا سپرده‌گذاری می‌نمایند، گزارش می‌شوند. آمارها مقیاسی از نقش بانک‌ها به عنوان واسطه جریان‌های سرمایه بین‌المللی، سنجشی از بدهی‌های خارجی آنها به بانک‌های بستانکار همان‌گونه که در طرف بستانکار ثبت شده است و نیز معیاری از اهمیت مراکز مالی و فعالیت بانکی خارج از کشور فراهم می‌کنند.

هـ تجربه بانک مرکزی اروپا (ECB) در حساب‌های منطقه یورو بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به چه کسی"

دلایل گردآوری و تدوین جریان و موجودی‌های مالی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" (توسط بدهکار/ بستانکار) برای کشورهای منطقه یورو در مجموع تحلیلی است. در این زمینه، سه مثال از چنین چارچوب اطلاعاتی باید ارائه شود. اطلاعات آماری رویکرد "از چه کسی - به چه کسی"، به‌طور قابل توجهی، رویکرد نظارت بر ۱. فرایندهای انتقال پولی، ۲. بدهی عمومی دولت و ۳. منابع و مصارف اوراق بهادار را تقویت می‌کند.

نظارت بر فرایندهای انتقال پولی از طریق یکپارچه‌سازی پول در چارچوب رویکرد "از چه کسی - به چه کسی"

یکپارچه‌سازی کل‌های پولی و طرف‌های متقابل آن در رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" از مبادلات مالی و ترازنامه‌های تلفیقی بخش مقیم منتشرکننده پول در مقابل بخش‌های مقیم دارنده پول به‌دست آمده است. سری اولیه از منابع اطلاعاتی در دسترس، ترازنامه مؤسسات پولی مالی (MFI) است که از آن کل‌های پولی و متغیرهای اصلی متقابل پول گسترده محاسبه می‌شوند. این آمارهای ترازنامه، در بیشتر موارد تفکیک‌های نسبتاً دقیقی از ابزارهای مالی متفاوت مانند سپرده‌ها، وام‌ها و اوراق بدهی

برحسب سررسید و بخش متقابل را شامل می‌شود. بر اساس این اطلاعات، تاکنون ارائه رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" برای ابزار سپرده‌ها و وام‌ها در حساب‌های فصلی منطقه یورو اجرایی شده است. از طریق آمارهای مربوط به ترازپرداخت‌ها و انتشار اوراق بهادار توسط دولت عمومی و شرکت‌های مالی و غیرمالی، مجموعه داده‌های مربوط به کل‌های پولی کامل می‌شود.

اطلاعات به‌دست آمده از این منابع داده‌ها در خصوص حساب‌های مالی و ترازنامه‌ها، به تفکیک بخش شرکت‌های مالی، طبقه‌بندی‌های دارایی و بدهی و بخش‌های متقابل، شناسایی پول گسترده را امکان‌پذیر می‌سازد. این موضوع، به تحلیل تحولات پولی در گسترده‌ترین چارچوب مالی ممکن کمک می‌کند، همچنین، این امکان را فراهم می‌کند تا به راحتی به پیشرفت‌های اقتصادی ثبت شده در حساب‌های تولید، درآمد و سرمایه مرتبط شوند.

فرض بر این است که بخش انتشار پول شامل بانک مرکزی، شرکت‌های سپرده‌پذیر داخلی و جوه بازار پول بخش مقیم می‌شود که با هم زیربخش‌های مؤسسات پولی مالی را تشکیل می‌دهند. دارندگان پول، مابقی بخش‌های مقیم هستند که شامل زیربخش‌های دیگر در بخش شرکت‌های مالی و تمامی زیربخش‌های دولت عمومی می‌شوند. البته این موضوع نوعی ساده‌سازی است. در واقع، دولت مرکزی ممکن است بدهی پولی داشته باشد و مالکیتش بر ابزارهای پولی منتشر شده می‌تواند توسط مؤسسات پولی مالی از کل‌های پولی کنار گذاشته شود و بنابراین، مالکیت پول توسط همان بخش منتشرکننده آن باشد. در بخش دنیای خارج، فرض شده است که پول خنثی است، به‌عنوان مثال، هیچ‌یک از بدهی‌ها و نیز دارایی‌های بخش‌های غیرمقیم مالکان پولی که توسط ناشران مقیم نشر یافته است، در محاسبه پول لحاظ نمی‌شوند.

متغیرهای پولی در نظر گرفته شده عبارتند از:

۱. پول نقد (منتشر شده توسط بانک مرکزی)،
۲. سپرده‌های قابل انتقال نگه‌داری شده توسط مؤسسات پولی مالی،
۳. سپرده‌های قابل تبدیل به نقد در یک دوره حداکثر سه ماهه (به عنوان مثال سپرده‌های پس‌انداز کوتاه‌مدت) نگه‌داری شده توسط مؤسسات پولی مالی،

۴. سپرده‌های با سررسید توافق شده حداکثر دو ساله (به عنوان مثال سپرده‌های کوتاه‌مدت) نگهداری شده توسط مؤسسات پولی مالی،
۵. توافق‌های بازخرید، سهام صندوق‌های بازار پول و اوراق بدهی با سررسید حداکثر دو ساله منتشرشده توسط مؤسسات پولی مالی.
- متغیرهای پولی پیش‌گفته، ممکن است اوراق بهادار و سپرده‌های ساختاری را نیز پوشش دهند. با توجه به میزان پوشش، کل‌های پولی مختلف، به صورت زیر تعریف می‌شود:
۱. حجم پول محدود (M1): شامل پول نقد و سپرده‌های قابل انتقال نگهداری شده توسط مؤسسات پولی مالی،
۲. حجم پول متوسط (M2): شامل M1 و سپرده‌های پس‌انداز کوتاه‌مدت و سپرده‌های سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت نگهداری شده توسط مؤسسات پولی مالی،
۳. حجم پول وسیع (M3): شامل M2 و ابزارهای قابل عرضه در بازار همان‌گونه که در بند ۵ بالا ذکر شده است. در گام بعدی، حجم پول بخشی ممکن است مانند M3 که توسط خانوار نگهداری می‌شود، تعریف شود.

نظارت بر بدهی ناخالص دولت عمومی در چارچوب رویکرد "از چه کسی - به چه کسی"

اطلاعات بدهی ناخالص دولت عمومی، به‌منظور نظارت بر تحولات مالی در منطقه یورو استفاده شده است. بدهی ناخالص دولت عمومی یا بدهی ماستریخت^۱ مانند بدهی ناخالص تلفیقی، هر نوع بدهی دولت را که به عنوان دارایی مالی توسط واحدهای دولتی نگهداری می‌شود، در نظر نمی‌گیرد. این بدهی‌ها شامل ابزارهای مالی پول نقد و سپرده‌ها، اوراق بدهی و وام‌ها می‌شود.

بدهی ماستریخت، اطلاعات بدهی را به تفکیک بدهکار یا بستانکار فراهم می‌کند. این بدهی‌ها به بدهی‌های بدهکاران مقیم و یا غیرمقیم یک اقتصاد، در منطقه یورو یا اتحادیه اروپا تقسیم می‌شود. میزان بدهی توسط افراد مقیم از جمع بدهی‌های بانک مرکزی، مؤسسات دیگر پولی مالی، مؤسسات

۱. مبنای محاسبه بدهی عمومی در اتحادیه اروپا، مفاد معاهده ماستریخت است. این معاهده از سوی اتحادیه اروپا در سال ۱۹۹۲ به عنوان بخشی از پیمان‌نامه تشکیل اتحادیه اروپا تدوین شد.

دیگر مالی و بخش‌های دیگر مقیم محاسبه می‌شود. یک قلم ثبتی به پوشش بدهی افراد غیرمقیم در منطقه یورو می‌پردازد که علاوه بر تفکیک آنها برحسب ابزار و دارنده آن، بدهی از طریق سررسیدهای اصلی و باقی‌مانده آن و نیز از طریق واحد پول رایج نشان داده می‌شود.

نظارت بر نشر و نگه‌داری اوراق بهادار در چارچوب رویکرد "از چه کسی - به چه کسی"

رویکرد "از چه کسی - به چه کسی"، امکان ارائه دقیق اطلاعات مربوط به تأمین مالی و سرمایه‌گذاری مالی از طریق اوراق بهاداری را که در بانک مرکزی اروپا، کاربرد زیادی به‌ویژه در زمینه تحلیل‌های سیاست پولی و ثبات مالی دارد، می‌دهد. این رویکرد، ترکیبات بخشی دارایی و بدهی‌ها و نقاط قوت بالقوه و میزان آسیب‌پذیری سبد مالی را آشکار می‌سازد.

پیچیدگی در مورد ابزار اوراق بهادار در جداول رویکرد "از چه کسی - به چه کسی"، از طریق تفکیک جزئیات انتخابی برای اوراق بهادار تعیین می‌شود (از طریق زیرگروه) و برای بستنکاران و بدهکاران برحسب محل اقامت، بخش و زیربخش است. ترکیب این تفکیک‌ها به ایجاد روابط به‌نسبت زیاد در رویکرد "از چه کسی - به چه کسی" منجر می‌شود، به‌ویژه چون داده‌ها ممکن است نیاز به نشان داده شدن به‌عنوان جریان و موجودی‌ها داشته باشند. از این رو، تفکیک اوراق بهادار به زیرگروه، بخش و زیربخش ضروری است.

در بانک مرکزی اروپا، پایگاه داده متمرکز^۱ اوراق بهادار - توسط - اوراق بهادار^۲، به وسیله سیستم اروپایی بانک‌های مرکزی^۲ به منظور بهبود کیفیت داده‌های جریان و موجودی اوراق بهادار برای اهداف سیاستی ایجاد شده است. پایگاه داده متمرکز "اوراق بهادار - توسط - اوراق بهادار"، پایگاه داده کوچکی است که اطلاعات مربوط به اوراق بهادار منفرد را ذخیره کرده، به‌طوری‌که آمارها می‌توانند به نحو انعطاف‌پذیری به منظور انجام نیازهای گوناگون گردآوری شوند، همچنین، طبقه‌بندی‌های مختلفی از ابزارهای مالی مانند اوراق بهادار بدهی، اوراق بهادار سهام و سهام و یا واحدهای صندوق سرمایه‌گذاری را پوشش می‌دهد. اطلاعات ذخیره شده در مورد یک ابزار به ویژگی‌هایی تفکیک می‌شود که به توصیف ویژگی‌های منتخب آن ابزار می‌پردازد. انتخاب این ویژگی‌ها

1. Centralized Security-by-security Database (CSDB)

2. European System of Central Banks (ESCB)

ممکن است بسته به اهداف پایگاه داده، متفاوت باشد. موارد با اهمیت برای برنامه‌های کاربردی آماري شماره شناسایی اوراق بهادار بین‌المللی،^۱ نام منتشرکننده اوراق، محل اقامت انتشاردهنده، بخش یا زیربخش منتشرکننده، تاریخ صدور، تاریخ باخرید، نوع اوراق بهادار، واحد پول در گردش، قیمت صدور، قیمت باخرید، مقدار باقی‌مانده یا بازار اوراق بهادار و تاریخ و پرداخت‌های سود را شامل می‌شود.

تولید آمار از پایگاه داده متمرکز "اوراق بهادار- توسط - اوراق بهادار"، فرایندی سه مرحله‌ای است:

۱. داده‌هایی که از طریق گردآوری و خرید اطلاعات در خصوص اوراق بهادار منفرد از طیف وسیعی از منابع مانند بانک‌های مرکزی، سازمان‌های دولتی، ارائه‌دهندگان داده‌های تجاری و مبادلات اوراق بهادار به دست می‌آید (در حد ظرفیت آنها به عنوان مؤسسات نگه‌دارنده یا متولی اوراق بهادار).
۲. مرحله دوم، مدیریت کیفیت اطلاعات را پوشش می‌دهد. داده‌های اوراق بهادار منفرد که از منابع متفاوتی گردآوری شده در پایگاه داده دریافت، ادغام و ذخیره می‌شود. بررسی‌ها به منظور کامل بودن، قابل اعتماد بودن و سازگاری اطلاعات انجام شده و اگر در آن اشتباهات شناسایی شود، مشاهدات تصحیح می‌شوند.
۳. ذخیره‌سازی داده‌های اوراق بهادار منفرد مطابق با معیارهای مختلف طبقه‌بندی است. یک پروژه در حال اجرا برای ایجاد ارتباط بین پایگاه داده متمرکز "اوراق بهادار- توسط - اوراق بهادار" در زمینه آمار اوراق بهادار منتشرشده با آمار مالکیت اوراق بهادار برای دارندگان مقیم غیرمقیم طبقه‌بندی شده به بخش و زیربخش، وجود دارد. برای این هدف، اطلاعات گردآوری شده توسط پاسخ‌دهندگان (به عنوان دارندگان یا متولیان) در سطح اوراق بهادار منفرد به اطلاعات ذخیره شده در پایگاه داده متمرکز "اوراق بهادار- توسط - اوراق بهادار" مرتبط می‌شود. این رابطه، با استفاده از شماره شناسایی اوراق بهادار بین‌المللی شکل می‌گیرد و اطلاعات دارندگان و مالکیت اوراق بدهی را دربردارد:

1. International Securities Identification Number (ISIN)

- اطلاعات دارنده اوراق بدهی بر اساس محل اقامت و بخش و زیربخش نهادی و نیز براساس گروه مالی یا غیرمالی بزرگ و پیچیده،
 - میزان دارایی اوراق بهادار به پول رایج،
- گزارش‌های جاری در مورد دارایی‌های اوراق بهادار عمدتاً بر اساس داده‌های دو گروه از عواملی که به این‌گونه اطلاعات دسترسی دارند، است: ۱- متولیان و نیز سپرده‌گذاران متمرکز اوراق بهادار و ۲- گزارش‌دهندگان مستقیم در بیشتر موارد، اطلاعات متولیان اوراق بهادار بر مبنای روش "اوراق بهادار - توسط - اوراق بهادار" گردآوری شده است. این موضوع همچنین به گردآوری اطلاعات مالکیت اوراق بهادار بخش‌های مقیم از اطلاعات متولیان غیرمقیم اشاره دارد که امکان تفکیک مالکیت اوراق بهادار بر مبنای محل اقامت ناشر را می‌دهد. همچنین، گزارش‌دهندگان مستقیم، اطلاعات "اوراق بهادار توسط اوراق بهادار" را بر اساس مالکیت خود به تفکیک نوع ابزار، سررسید، محل اقامت ناشر و موارد دیگر تهیه می‌کنند.

ایجاد چارچوب یکپارچه گردآوری اطلاعات برای آمار انتشار و مالکیت اوراق بهادار که اطلاعات به‌روز و با دوره تناوب بالا به تفکیک: نوع ابزار مالی، واحد پول رایج، سررسید، کشور ناشر و بخش یا زیربخش را فراهم می‌کند، بیشتر مورد تقاضا بوده و نیز هزینه‌بر است؛ بر این اساس، این چارچوب یکپارچه پذیرفته که به منظور تولید منظم آمارهای اوراق بهادار با استفاده از داده‌های مالی ترازنامه، هنوز چند سالی زمان نیاز خواهد داشت.

۴. کاربرد چارچوب رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" برای جریان و موجودی‌های مالی

الف. گردآوری و تدوین اطلاعات بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی"

مجموعه‌ای از حساب‌ها که برحسب بخش و نوع ابزارهای مالی، مبادلات، جریان‌های دیگر اقتصادی و موجودی دارایی و بدهی‌های مالی را در برابر بخش‌های متقابل نشان می‌دهد، هرچند که محل اقامت یا مرز، واقعیت اقتصاد جهانی مرتبط با هم را به شکل دقیق‌تری منعکس می‌کند و اطلاعات مفیدتری برای مواجهه مناسب با موجودی و جریان‌های مالی که می‌تواند منشأ یک بحران شود، فراهم می‌کند. به‌ویژه در زمینه الزامات مرتبط با نظارت چندجانبه، ثبات مالی و هماهنگی سیاستی، حساب‌های بخشی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی"، ابزاری قوی به منظور ارائه اطلاعات قابل

مقایسه برای کشورهای گروه ۲۰ و اقتصادهای دیگر ارائه می‌کنند. چنین شاخص‌هایی که انعکاس‌دهنده عدم تعادل‌ها بوده، ممکن است به پوشش اطلاعات حساب جاری که همواره از دنیای خارج استخراج می‌شوند، داده‌های مربوط به کسری بودجه و بدهی‌های دولت عمومی یا اطلاعات در مورد پس‌انداز خصوصی و بدهی حاصل از حساب بخش‌های شرکت‌های غیرمالی و خانوار مبادرت می‌نمایند.

مبادلات بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی"، این امکان را ایجاد می‌کند تا دریابیم چگونه مازادهای هر بخش در بین ابزارهای مالی مختلف و نیز بین بخش‌های داخلی و دنیای خارج تخصیص یافته است و یا چگونه بخش‌های دارای کسری، نیازهای مالی خود را در استفاده از ابزارهای مالی و بخش‌های تأمین‌کننده آن که شامل دنیای خارج می‌شود، فراهم می‌کنند. این مبادلات همچنین، افزایش فعالیت‌ها در بازارهای مالی به دلیل بازدهی مالی و سودهای سفته‌بازی را منعکس می‌کنند. شناسایی تغییرات در ترازنامه‌ها ناشی از تجدید ارزیابی‌ها و تغییرات دیگر از جمله ادغام و مالکیت‌ها نیز در این مبادلات با اهمیت است.

تدوین حساب‌های SNA برای جریان و موجودی‌های مالی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی"، برخی شکاف‌های اطلاعاتی مهم موجود در آمارهای اقتصاد کلان در شرایط جاری را پوشش خواهد داد. اگرچه این موضوع، نیاز به سرمایه‌گذاری بیشتر در سیستم‌های گردآوری داده‌های جدید همان‌گونه که برای پایگاه داده اوراق بهادار در بخش پیشین توضیح داده شد، خواهد داشت.

گردآوری دقیق‌تر اطلاعات از بازارها و بخش‌های نهادی باید بر اساس میزان پاسخگویی به واحدهای آماری، قیود محرمانه و هزینه گردآوری و پردازش اطلاعات منابع اضافی انجام شود. بنابراین، در سطح کل اطلاعات گردآوری شده و منابع اطلاعات مورد استفاده، نیاز به ایجاد توافقاتی داریم.

کنفرانسی میان صندوق بین‌المللی پول (IMF) و سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه (OECD) برای کارشناسان حساب‌های بخشی در مقر اصلی صندوق بین‌المللی پول از ۲۸ فوریه تا دوم مارچ ۲۰۱۱ برگزار شد. هدف اصلی کنفرانس، توافق در مورد استراتژی گسترش انتشار و گزارش‌دهی سالانه و فصلی حساب‌های بخشی توسط کشورهای گروه ۲۰ و اقتصادهای پیشرفته غیرگروه ۲۰ بود. براساس طرح اولیه، توافقی در مورد تهیه یک قالب گزارشی برای حساب‌های ملی بخشی و ترازنامه‌ها و

زمان‌بندی و اولویت‌ها، صورت گرفته است. این قالب، مبنایی برای یک مجموعه حداقلی از حساب‌های بخشی قابل مقایسه بین‌المللی به کار خواهد گرفت. راهنمای قالب پیش‌گفته، شامل چهار بخش می‌شود: ۱. تفکیک‌های حداقلی بخش و زیربخش، ۲. تفکیک مبادلات برحسب حساب‌های جاری و سرمایه، ۳. طبقه‌بندی ابزار مالی (شامل بدهی در ارتباط با زمان سررسید باقی‌مانده و ترکیب پول نقد) و ۴. طبقه‌بندی دارایی‌های غیرمالی. همچنین، توافقی در مورد تدوین حساب‌های بخشی و جریان و موجودی‌های مالی بخشی با دوره تناوب فصلی با تأخیر حداکثر یک فصل برای به‌هنگام‌سازی وجود دارد. سازمان‌های بین‌المللی مرتبط (بانک مرکزی اروپا، یوروستات، سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه، صندوق بین‌المللی پول و بانک تسویه بین‌المللی) این توصیه را به‌صورت هماهنگ پیگیری می‌کنند. تا آنجا که امکان‌پذیر است، قرار بر این است که توافق صورت گرفته درباره حساب‌ها و ترازنامه‌های بخشی، با به‌کارگیری SNA2008 یکپارچه شود و برنامه‌ریزی شده که تا سال ۲۰۱۴ برای بسیاری از کشورها تکمیل شود.

ب. مراحل به‌کارگیری اطلاعات رویکرد "از چه کسی - به چه کسی"

برای اطمینان از قابلیت مقایسه بین‌المللی، حساب جریان و موجودی‌های مالی باید با استفاده از یک مجموعه حداقلی توافق شده از طبقه‌بندی دارایی و بدهی‌ها و بخش‌های نهادی، گردآوری و انتشار یابند. کشورها ممکن است با توجه به نیازهای تحلیلی خود و قابلیت دسترسی به اطلاعات، داده‌ها را در سطوح جزئی‌تری گردآوری نمایند که بیانگر ساختار نهادی آنها بوده و یا برای استفاده از ابزارهای مالی ویژه صورت پذیرفته است. به منظور مقایسه بین‌المللی، طبقه‌بندی بخشی باید شامل بخش‌های نهادی اصلی باشد که در SNA2008 تعریف شده، با حداقل تفکیک در ابزارهای مالی که مترادف با طبقه‌بندی اصلی ابزارهای مالی مندرج در SNA2008 است.

با توجه به مشکلاتی که به‌طور احتمالی کشورها در تدوین حساب‌های جامع خود با آن مواجه‌اند، اجرای آن در مراحل زیر انجام می‌شود:

- گام اول: حساب‌های بخش‌های نهادی اصلی از طریق طبقه‌بندی ابزار مالی به‌طور احتمالی ایجاد می‌شود. با توسعه منابع داده‌ها، تفکیک بیشتر حساب‌های شرکت‌های مالی توسط زیربخش‌ها ممکن است رخ دهد.

- گام دوم: اطلاعات رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" برای ابزارهای مالی ای مانند وام‌ها، سپرده‌ها یا بیمه و حقوق بازنشستگی ممکن است به سهولت گردآوری و تدوین شود؛ اما فراهم کردن چنین اطلاعات دقیقی برای اوراق بهادار و ابزارهای دیگر مالی قابل مبادله به واسطه مبادلات بازار ثانویه چالش برانگیز خواهد بود.

تدوین حساب‌های انباشت بخشی و ترازنامه‌ها، به گردآورندگان و تحلیل‌گران و نیز منابعی برای گردآوری و پردازش اطلاعات نیاز دارد. ترتیبات نهادی مناسب ممکن است بسته به شرایط مختلف، متفاوت باشد. تدوین چارچوب یکپارچه برای جریان و موجودی‌های مالی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" بر تخصیص داخلی مسئولیت‌ها در هر کشور دلالت دارد. تقسیم کار در بین نهادهای مختلف، به ترتیبات نهادی خاص هر کشور در تدوین یکپارچه آمار حساب‌های ملی بستگی دارد. در این خصوص، سازمان‌های مختلفی ممکن است نقش داشته باشند که هر یک با بخش خاصی از حساب‌ها در ارتباط نزدیک باشد، بنابراین، تضمین‌کننده پوشش‌دهی کامل و اطمینان بخش سازگاری است. نقش‌ها، مسئولیت‌ها و سازوکار هماهنگی باید از طریق سازوکارهای صریح و رسمی تعیین شود.

کمک‌های فنی و آموزشی، به‌ویژه برای کشورهایی که تاکنون حساب‌های بخشی را به‌طور کامل عملیاتی نکرده‌اند، ضروری خواهد بود. آموزش ممکن است در قالب منطقه‌ای اجرایی شود که در نتیجه از منابع مورد استفاده، حداکثر بهره‌برداری به عمل می‌آید. با در نظر گرفتن محدودیت‌های منابع موجود برای کمک‌های فنی، عملیاتی کردن آن بر مبنای کشورهای منتخب پیشرو ضروری به نظر می‌رسد.

با توجه به محرمانه بودن اطلاعات، گردآوری داده‌های موجودی و جریان‌های مالی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" به‌ویژه برای زمانی که سطح بالاتری از جزئیات اطلاعات مورد تقاضا باشد، ممکن است در بعضی از شرایط مشکل‌ساز باشد.

به‌عنوان نخستین گام، جریان و موجودی‌های مالی بخشی می‌تواند به شکل جداول ساده که بیانگر جریان و موجودی‌های بستانکار برحسب محل اقامت بدهکاران و ابزارهای مالی باشد، ارائه شود (و یک جدول ساده شده برای جریان و موجودی‌های مالی بدهکار). در مرحله بعد، جداول بیانگر اطلاعات "از چه کسی - به - چه کسی" می‌تواند گردآوری شود.

۵. نتیجه‌گیری

این مقاله، زمینه‌ای را برای ترویج تلاش‌های هماهنگ بین‌المللی به منظور تدوین و انتشار داده‌های موجودی و جریان‌های مالی بخشی بر مبنای رویکرد "از- چه کسی- به- چه کسی" با استفاده از چارچوب یکپارچه نظام حساب‌های ملی (SNA) فراهم می‌کند. گردآوری این داده‌ها، شکاف اطلاعاتی عمیقی که در بحران مالی سال ۲۰۰۸ نمایان شده بود، رفع می‌نماید. این اطلاعات، رابطه متقابل مالی بین بخش‌های مختلف هر اقتصاد و نیز بین آنها و بخش متقابل‌شان در دنیای خارج را آشکار خواهد ساخت.

این گزارش، ویژگی‌های اصلی حساب‌های یکپارچه اقتصاد کلان SNA2008 را ارائه می‌دهد که به‌عنوان چارچوبی برای تدوین حساب‌های بخشی شامل موجودی و جریان‌های مالی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به- چه کسی" به‌کار گرفته می‌شود؛ به‌ویژه چارچوب یکپارچه SNA، چهار قاعده سازگاری را تضمین می‌کند که به این شرح است:

۱. سازگاری عمودی (مجموع کل مثبت بدهکاران و کل مثبت بستانکاران یک واحد نهادی یا بخش مساوی هستند).
۲. سازگاری افقی (ثبت بدهی یک نوع مبادله برای تمامی نهادها با ثبت‌های بستانکار آن نوع مبادله برای نهادهای متقابل با آن برابر است).
۳. سازگاری متقابل (ثبت ناشی از مبادله دارای ثبت متقابلی با همان ارزش و در همان زمان در حساب بخش متقابل خود است).
۴. سازگاری موجودی- جریان (تغییرات بین موجودی‌های تراز افتتاحیه و اختتامیه در مبادلات، تغییرات دیگر در حجم و تجدید ارزیابی دارایی‌ها به‌طور کامل محاسبه شده است).
۵. ساختار اصلی حسابداری برای موجودی و جریان‌های مالی در SNA2008، بر نشان دادن اینکه "چه بخشی چه کاری را انجام می‌دهد" به جای "چه بخشی در تقابل با بخش دیگر چه مبادله‌ای انجام می‌دهد"، تمرکز دارد.

مزیت استفاده از حساب‌های بخشی تدوین شده در چارچوب یکپارچه SNA، برخلاف استفاده از اطلاعات ناقص از منابع آماری متفاوت این است که این چارچوب، سازگاری داده‌ها برای تمام نهادها

و نیز برای موجودی و جریان‌های اقتصادی را تضمین می‌کند، بنابراین، درک نظام‌مند روابط بین جریان‌های اقتصادی در حوزه‌های مالی و واقعی، ارتباط متقابل مالی و ارتباط بین توابع مختلف اقتصادی (به عنوان مثال بین تولید، مصرف، پس‌انداز و انباشت) را امکان‌پذیر می‌سازد.

وضعیت فعلی دسترسی به اطلاعات در خصوص جریان و موجودی‌های مالی بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" در مراحل اولیه است. با توجه به اهمیت برطرف کردن شکاف‌های اطلاعاتی، به‌منظور دستیابی به قابلیت مقایسه بین‌المللی، پیشنهاد می‌شود که حساب‌های جریان و موجودی‌های مالی با استفاده از یک مجموعه حداقلی مورد توافق از طبقه‌بندی دارایی‌ها و بدهی‌ها و بخش‌های نهادی تدوین و منتشر شوند.

این مقاله با توجه به مشکلاتی که احتمالاً کشورها در تدوین حساب‌های جامع خود با آنها مواجه هستند، پیشنهاد می‌دهد که اجرای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" به‌طور مرحله‌ای با توجه به وضعیت جاری توسعه آماری، منابع مورد نیاز و الزامات سیاستی و تحلیلی صورت پذیرد. مراحل زیر برخی از دستورالعمل‌ها را ارائه می‌دهد:

- موجودی‌ها و مبادلات مالی رایج توسط بخش‌های اصلی،
- برای شرکت‌های مالی برحسب زیربخش‌ها، دولت عمومی و جریان‌های دیگر اقتصادی نیز ممکن است جزئیات بیشتری در نظر گرفته شود،
- جریان و موجودی‌های مالی مبتنی بر رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" برای زیربخش‌های شرکت‌های مالی و احتمالاً دولت عمومی،
- جریان و موجودی‌های مالی مبتنی بر رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" برای ابزارهای مالی خاص (وام‌ها، سپرده‌ها، ابزارهای دیگر مهم نقدشونده)،
- جریان و موجودی‌های مالی به صورت کاملاً یکپارچه بر مبنای رویکرد "از چه کسی - به - چه کسی" برحسب بخش یا زیربخش‌ها، از جزئیات کل زیربخش‌ها و ابزار، شروع و به سمت جزئیات پراکنده‌تر زیربخش‌ها و ابزار ادامه یابد.

- Allen, M., Rosenberg, C., Keller, C., Setser, B. and Roubini, Nouriel. (2002). A Balance Sheet Approach to Financial Crisis. <http://www.imf.org/external/pubs/cat/longres.aspx?sk=16167.0>.
- Andreasch, M. (2011). The Compilation and the Analysis of Sectoral Interlinkages in Austria. <http://www.imf.org/external/np/seminars/eng/2011/sta/index.htm>.
- Backus, D., Brainard, W.C., Smith, G., and Tobin, J. (1980). A Model of U.S. Financial and Nonfinancial Behaviour. *Journal of Money, Credit, and Banking* 1. no. 12.
- Bank for International Settlements, International Monetary Fund and European Central Bank. Handbook on Securities Statistics. <http://www.imf.org/external/np/sta/wgsd/hbook.htm>.
- Bank for International Settlements. Locational International Banking Statistics Guide and Data. <http://www.bis.org/statistics/bankstats.htm>, Basel.
- Bull, P., Israel, J.M. and Mink, R., Impact of the Financial Crisis, in: UNECE, Guide on Impact of Globalization on National Accounts, <http://www.unece.org/stats/groups/wgna.e.htm>.
- Dawson, John C. (1996). editor: Flow of Funds Analysis. A Handbook for Practitioners, Armonk and London.
- European Central Bank. (2000). Central Bank Uses of Financial Accounts. Papers Presented by the Federal Reserve.
- European Central Bank. (2000). The Table on Financing and Investment of Euro Area Nonfinancial Sectors.
- European Central Bank. (2001). Financing and Financial Investment of the Non-financial Sectors in the Euro Area. *Monthly Bulletin*.
- European Central Bank. (2002). Saving, Financing and Investment in the Euro Area. *ECB Monthly Bulletin*.
- European Central Bank. (2004). Developments in Private Sector Balance Sheets in the Euro Area and The United States. *Monthly Bulletin*.
- European Central Bank. (2004). Properties and Use of General Government Quarterly Accounts. *Monthly Bulletin*.

- European Central Bank. (2006). Sectoral Money Holding: Determinants and Recent Developments. Monthly Bulletin.
- European Central Bank. (2006). Integrated Financial and Non-Financial Accounts for The Institutional Sectors in The Euro Area.
- European Central Bank. (2007). The Introduction of Quarterly Sectoral Accounts Statistics for The Euro Area.
- European Council. (1996). Council Regulation (EC) No 2223/96 of 25 June 1996 on The European System of National and Regional Accounts in the Community (ESA95).
- Eurostat. (2011). European System of Accounts 2010.
- Financial Stability Board and International Monetary Fund. (2009). The Financial Crisis and Information Gaps Report to the G-20 Finance Ministers and Central Bank Governors. Washington, D.C.
<http://www.imf.org/external/np/g20/pdf/102909.pdf>.
- Financial Stability Board and International Monetary Fund. (2011). The Financial Crisis and Information Gaps Implementation Progress Report. Washington, D.C. <http://www.imf.org/external/np/g20/pdf/063011.pdf>.
- International Monetary Fund. (2009). Balance of Payments and International Investment Position Manual. Washington, D.C.
- International Monetary Fund. (2000). Monetary and Financial Statistics Manual. Washington, D.C.
- International Monetary Fund. (2001). Government Finance Statistics Manual. Washington, D.C.
- International Monetary Fund. CDIS Guide, Data, Metadata. Washington, D.C. <http://www.imf.org/external/np/sta/pi/cdis/index.htm>.
- International Monetary Fund. CPIS Guide, Data, Metadata. Washington, D.C. <http://www.imf.org/external/np/sta/pi/cpis.htm>.
- Jellema, T., Keuning, S., McAdam, P. and Mink, R. (2004). Developing a Euro Area Accounting, Matrix: Issues and Applications. ECB Working Paper Series. No. 356. <http://www.ecb.int/pub/wp/ecbwp356.pdf>.
- Mathisen, J. and Pellechio, A. (2007). Using the Balance Sheet Approach in Surveillance: Framework and Data Sources and Availability. <http://www.imf.org/external/pubs/cat/longres.aspx?sk=19800.0>.

- McIntosh, S. H., J. M. Scherschel, and A. M. Teplin. (1999). Use of the Flow of Funds.
- Accounts for Policymaking at the Federal Reserve. paper presented at the Seminar on Central Bank Uses of Financial Accounts.
- McIntosh, S. H, and E. Ball Holmquist. (2011). Flow of Funds Accounts. Paper Presented at the Conference on Strengthening Sectoral Position and Flow Data in hte Macroeconomic Accounts. Washington, D.C.
<http://www.imf.org/external/np/seminars/eng/2011/sta/index.htm>.
- Mink, R. (1999). Monetary Union Financial Accounts for ECB Monetary Policy Analysis. Presented at Central Bank Uses of Financial Accounts. European Central Bank.
- Mink, R. (2002). Quarterly Monetary Union Financial Accounts for ECB Monetary Policy Analysis. IFC Bulletin No. 12.
- Mink, R. (2005). Selected Key Issues of Financial Accounts Statistics. IFC Bulletin No 21.
- Palumbo, M. and Parker, J. (2009). The Integrated Financial and Real System of National Accounts for The US: Does it Presage the Financial Crises?. National Bureau of Economic Research.
- Shrestha, M. (2011). Sectoral Accounts, Balance Sheets and Flow of Funds: Progress and Future Plans. Presented at the OECD Working Party on Financial Statistics. OECD. <http://www.oecd.org/dataoecd/17/59/48909444.ppt>.
- Teplin, A. M. (2001). The U.S. Flow of Funds Accounts and Their Uses. Federal Reserve Bulletin.
- System of National Accounts. (1993). United Nations, Eurostat, International Monetary Fund, Organisation for Economic Cooperation and Development and World Bank. Series F. No. 2. Rev. 4.
- System of National Accounts. (2008). United Nations, European Commission, International Monetary Fund, Organisation for Economic Cooperation and Development and World Bank. Series F. No. 2. Rev. 5.
- Wilson, K. (2004). The Architecture of the System of National Accounts: A Three-Way, International Comparison of Canada, Australia, and the United Kingdom.

شپوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی